

Propozycja poprawki

do projektu ustawy o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw

(druk senacki nr 71)

W projekcie ustawy o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw, proponuje się wprowadzić następujące zmiany:

1) art. 1 pkt 1) lit. h) w zakresie projektowanego ustępu 15i otrzymuje brzmienie:

„15i. Na postanowienie sądu w przedmiocie dopuszczenia do wykorzystania w postępowaniu karnym materiałów, o których mowa w ust. 15g pkt 2, przysługuje zażalenie. Do zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.”

Poprawka sprowadza się do wykreślenia wyrazu „prokuratorowi” z pierwotnego tekstu projektu, co w żaden sposób nie wpływa na ograniczenie jego uprawnień procesowych, gdyż wynikają one z Kodeksu postępowania karnego.

„15i. Na postanowienie sądu w przedmiocie dopuszczenia do wykorzystania w postępowaniu karnym materiałów, o których mowa w ust. 15g pkt 2, ~~prokuratorowi~~ przysługuje zażalenie. Do zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.”

2) Analogiczna zmiana (jak w pkt 1) powinna nastąpić również w następujących przepisach projektu:

art. 2 pkt 1 lit. h) w zakresie projektowanego ustępu 16i;

art. 3 pkt 4) lit. b) w zakresie projektowanego ustępu 1i;

art. 6 pkt 3) lit. g) w zakresie projektowanego ustępu 16i;

art. 7 pkt 2) lit. h) w zakresie projektowanego ustępu 15k;

art. 10 pkt 2 lit. h) w zakresie projektowanego ustępu 14i;

art. 11 pkt 2) lit. g) w zakresie projektowanego ustępu 15i.

Uzasadnienie

Rozwiązania zawarte w projekcie ustawy o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw dotyczące kontroli operacyjnej osób, których działalność objęta jest tajemnicą zawodową w rozumieniu art. 180 § 2 kodeksu postępowania karnego (m.in. tajemnicą zawodową radcy prawnego i tajemnicą adwokacką), w procedowanym kształcie budzą poważne zastrzeżenia.

Zaproponowana poprawka ma na celu wyposażenie osób ustawowo zobowiązanych do zachowania tajemnicy zawodowej, a więc spełniających

szczególną rolę w społeczeństwie z uwagi na wykonywany zawód lub pełnioną funkcję, w środek prawny pozwalający na kontrolę w postępowaniu sądowym spełnienia przesłanek pozwalających na wykorzystanie w postępowaniu karnym materiałów zawierających informacje stanowiące tajemnicę związaną z wykonywanym zawodem lub pełnioną funkcją, o których mowa w art. 180 § 2 Kodeksu postępowania karnego.

Zaproponowana poprawka jest analogiczna dla siedmiu zmienianych ustaw, poprzez skreślenie wyrazu „prokuratorowi” [art. 2 pkt 1 lit. h) w zakresie projektowanego ustępu 16i], „Prokuratorowi Generalnemu” [art. 3 pkt 4) lit. b) w zakresie projektowanego ustępu 1i; art. 7 pkt 2) lit. h) w zakresie projektowanego ustępu 15k; art. 10 pkt 2 lit. h) w zakresie projektowanego ustępu 14i oraz art. 11 pkt 2) lit. g) w zakresie projektowanego ustępu 15i] i „prokuratorowi wojskowemu” [art. 6 pkt 3) lit. g) w zakresie projektowanego ustępu 16i] co w żaden sposób nie ogranicza ich uprawnień.

Poprawka sprowadza się więc do rezygnacji z wprowadzenia przedmiotową nowelizacją ograniczenia w zakresie uprawnień procesowych radcy prawnego lub adwokata, a dotyczącego istniejącej obecnie możliwości kwestionowania postanowień sądu wydawanych w postępowaniu karnym w przedmiocie zwolnienia z obowiązku zachowania ustawowej tajemnicy zawodowej.

Poprawka nie zmienia istoty projektu, a zapewnia spójność systemową prawa poprzez wprowadzenie istniejącego już standardu przewidzianego w Kodeksie postępowania karnego.

Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 30 lipca 2014 r. (sygn. akt K 23/11), który wykonać ma powyższa ustawa wskazuje, iż **nie znajduje uzasadnienia zastosowanie na etapie czynności operacyjno-rozpoznawczych, standardów łagodniejszych niż te przewidziane w postępowaniu karnym.** W ocenie Trybunału, z uwagi na specyfikę tych czynności, cechujących się niejawnością kontroli oraz jej ponadprocesowym charakterem, **standardy te powinny być co najmniej zbieżne ze standardami zakreślonymi w przepisach kodeksu postępowania karnego, do czego zmierza zaprezentowana poprawka.** Przepisy postępowania karnego przyznają osobie zobowiązanej do zachowania tajemnicy zawodowej o której mowa w art. 180 § 2 Kodeksu postępowania karnego możliwość zaskarżenia postanowienia o zwolnieniu jej z zachowania tajemnicy zawodowej, a więc zapewniają dwuinstancyjną kontrolę przesłanek uwzględnianych przez sąd przy wydaniu takiego postanowienia.

Brak tego rozwiązania, niezwykle istotnego z punktu widzenia obywateli powierzających swoje najgłębsze tajemnice dotyczące życia prywatnego w celu uzyskania pomocy ze strony przedstawicieli zawodów zaufania publicznego, uderza w podstawy wykonywania zawodu radcy prawnego i adwokata, a więc profesji prawniczych istotnych z punktu widzenia istnienia filarów demokratycznego państwa prawnego.